Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **ODLOČBA št. 575/2007/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 23. maja 2007

o ustanovitvi Evropskega sklada za vračanje 2008–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“

(UL L 144, 6.6.2007, str. 45)

spremenjen z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Sklep št. 258/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013	L 82	1	22.3.2013

▼B

ODLOČBA št. 575/2007/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. maja 2007

o ustanovitvi Evropskega sklada za vračanje 2008–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 63(2)(b) in 63(3)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z namenom postopne vzpostavitve območja svobode, varnosti in pravice Pogodba predvideva tako sprejetje ukrepov, ki so namenjeni zagotavljanju prostega gibanja oseb v povezavi s spremljajočimi ukrepi, ki se nanašajo na kontrole zunanjih meja, azil in priseljevanje, kot tudi sprejetje ukrepov, ki se nanašajo na azil, priseljevanje in zaščito pravic državljanov tretjih držav.

(2) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 ponovno potrdil odločenost vzpostaviti območje svobode, varnosti in pravice. V tem smislu bi moral biti cilj skupne evropske azilne politike in politike priseljevanja poštena obravnava državljanov tretjih držav in boljše upravljanje migracijskih tokov.

(3) Učinkovita politika Skupnosti glede vračanja je nujno dopolnilo vsake verodostojne politike zakonitega priseljevanja in azilne politike, pa tudi pomemben element boja proti nezakonitemu priseljevanju. Države članice za izvajanje programov vračanja in ukrepov prisilnega vračanja predvidevajo znatna proračunska sredstva. Skupno ukrepanje Evropske unije na tem področju, oprto na ustrezna finančna sredstva Skupnosti, bi lahko bilo v pomoč državam članicam, z njim bi poudarili nujnost vračanja nezakonitih priseljencev in prispevali h krepitvi solidarnosti med državami članicami.

([1]) UL C 88, 11.4.2006, str. 15.
([2]) UL C 115, 16.5.2006, str. 47.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 7. maja 2007.

▼B

(4) Svet je 28. februarja 2002 sprejel Celovit načrt za boj proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi v Evropski uniji ([1]), v katerem je poudaril, da politike ponovnega sprejema in vračanja predstavljajo sestavni in bistveni element boja proti nezakonitemu priseljevanju, in opredelil dva elementa, na katerih bi morala temeljiti politika vračanja Skupnosti, in sicer na skupnih načelih in skupnih ukrepih v okviru izboljšanja upravnega sodelovanja med državami članicami.

(5) Akcijski program Sveta za vračanje z dne 28. novembra 2002, ki temelji na Sporočilu Komisije z dne 14. oktobra 2002 o politiki vračanja Skupnosti glede nezakonitih priseljencev, obravnava celotno verigo ukrepov, ki se nanašajo na upravljanje vračanja v državah članicah, ter zajema prostovoljno in prisilno vračanje državljanov tretjih držav ter najpomembnejše faze vračanja, vključno s pripravo in nadaljnjimi ukrepi.

(6) Evropski svet je na svojem zasedanju v Solunu 19. in 20. junija 2003 pozval Komisijo, naj preuči vse vidike v zvezi z ločenim instrumentom Skupnosti za vračanje, da bi tako podprli zlasti prednostne naloge, navedene v Akcijskem programu za vračanje.

(7) V Sklepih Sveta o prednostnih nalogah za uspešen razvoj skupne politike ponovnega sprejemanja z dne 2. novembra 2004 je poudarjeno, da sporazumi Skupnosti o ponovnem sprejemu pomembno prispevajo k učinkovitemu skupnemu upravljanju z migracijami in igrajo pomembno vlogo v boju proti nezakonitemu priseljevanju. Sporazumi so pomemben element v okviru dialoga in sodelovanja med Evropsko unijo in državami izvora, prejšnjega prebivališča in tranzita nezakonitih priseljencev.

(8) Potem ko je Svet v Sklepih z dne 8. junija 2004 pozval proračunski organ, naj predvidi sredstva za pripravljalne ukrepe, in pozval Komisijo, naj upošteva njegovo stališče glede razvoja integriranega načrta vračanja v tesnem sodelovanju z državami članicami, so se pripravljalni ukrepi za obdobje 2005 in 2006 že pričeli.

(9) Evropski svet je na svojem zasedanju v Bruslju 4. in 5. novembra 2004 v „Haaškem programu“ pozval k začetku pripravljalne faze za Evropski sklad za vračanje (v nadaljnjem besedilu „Sklad“) in k ustanovitvi Sklada do leta 2007, pri čemer bi se upoštevalo ovrednotenje pripravljalne faze.

(10) Novembra 2004 se je Svet seznanil s poročilom predsedstva o analizi sporočenih najboljših praks vračanja v določene države. V poročilu je bilo ugotovljeno, da obstajajo široke možnosti in potreba po bolj praktičnem sodelovanju med državami članicami v zvezi s praksami vračanja. V poročilu so bile nakazane možnosti za bolj integriran pristop do politik vračanja ter splošnih politik na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti. Poleg tega so bile v tem poročilu opisane najboljše prakse držav članic pri

([1]) UL C 142, 14.6.2002, str. 23.

▼B

prostovoljnem ali prisilnem vračanju državljanov tretjih držav v njihovo državo izvora ali tranzita, kot so spodbujanje programov za prostovoljno vračanje, svetovanje glede vračanja ter organizacija skupnih operacij vračanja, vključno s čarterskimi poleti.

(11) Nujno je, da Skupnost dobi instrument, zasnovan za podporo in spodbujanje držav članic pri prizadevanjih za boljše upravljanje vračanja v vseh njegovih razsežnostih, in sicer na podlagi načela integriranega upravljanja vračanja ter z namenom podpiranja poštenega in učinkovitega izvajanja skupnih standardov vračanja, določenih v okviru zakonodaje Skupnosti, ki se nanaša na vračanje.

(12) Za leto 2007 v okviru te odločbe ni potrebno predvideti nobenega financiranja, tako da bi na podlagi poročila Komisije o ovrednotenju pripravljalnih ukrepov lahko upoštevali rezultate pripravljalnih ukrepov za vračanje v letih 2005 in 2006.

(13) Zadevni skupni standardi izhajajo zlasti iz Direktive Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav ([1]) in aktov, ki jo dopolnjujejo, in sicer Odločbe Sveta 2004/191/ES z dne 23. februarja 2004 o določitvi meril in praktičnih rešitev za izravnavo finančnih neskladij, ki so posledica uporabe Direktive 2001/40/ES o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav ([2]), in Odločbe Sveta 2004/573/ES z dne 29. aprila 2004 o organiziranju skupnih letov zaradi odstranitve državljanov tretjih držav, ki so predmet posameznih odredb o odstranitvi z ozemlja dveh ali več držav članic ([3]).

(14) To zadeva tudi bodoče instrumente Skupnosti, kot je instrument o skupnih standardih in postopkih držav članic za vračanje državljanov tretjih držav, ki tam prebivajo nezakonito, s čimer bi morali biti v Evropski uniji pri postopkih vračanja vzpostavljeni enaki pogoji, s tem pa opredeljeni pogoji in meje, v okviru katerih države članice sprejemajo ukrepe v zvezi z vračanjem.

(15) Države članice bi morale zagotoviti, da bodo pri ukrepih v okviru Sklada spoštovane obveznosti, ki izvirajo iz temeljnih pravic, zlasti kakor so določene v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu „Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic“), Listini o temeljnih pravicah Evropske unije, Ženevski konvenciji z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, kakor je bila dopolnjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967, in drugih ustreznih mednarodnih instrumentih, kot je na primer, kjer je to ustrezno, Konvencija o otrokovih pravicah iz leta 1989.

(16) Glede na to, da je kolektivni izgon v skladu s Protokolom št. 4 k Evropski konvencije o človekovih pravicah prepovedan, bi se lahko preko skupnih operacij vračanja, ki so v skladu s to odločbo upravičene do financiranja, vračale samo osebe, ki so predmet posamičnih odredb o odstranitvi.

([1]) UL L 149, 2.6.2001, str. 34.
([2]) UL L 60, 27.2.2004, str. 55.
([3]) UL L 261, 6.8.2004, str. 28.

▼B

(17) Glede na področje uporabe in namen Sklada ta v nobenem primeru ne bi smel podpirati ukrepov v zvezi z območji in centri za zadrževanje oseb v tretjih državah.

(18) Kot je navedeno v Akcijskem programu za vračanje, ki ga je Svet odobril 28. novembra 2002 in ga nenehno potrjuje v instrumentih Evropske unije na tem področju, kot so predvsem Sklepi Sveta o prostovoljnem vračanju z dne 2. novembra 2005, je prostovoljno vračanje pomemben sestavni del uravnovešenega, učinkovitega in trajnega pristopa v zvezi z vračanjem.

(19) Pri upravičenih ukrepih v sklopu integriranega upravljanja vračanja bi bilo treba upoštevati poseben položaj ranljivih oseb.

(20) Da bi izboljšali učinkovitost upravljanja vračanja na nacionalni ravni, bi moral Sklad urejati tudi ukrepe prostovoljnega vračanja oseb, ki niso obvezane zapustiti zadevnega ozemlja, kot so prosilci za azil, ki še niso prejeli negativne odločbe, ali osebe, ki uživajo katero od oblik mednarodne zaščite v smislu Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite ([1]), ali osebe, ki uživajo začasno zaščito v smislu Direktive Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb ([2]).

(21) Glavni cilj te odločbe bi moral biti spodbujanje integriranega upravljanja vračanja na nacionalni ravni. Države članice se spodbuja k izvajanju ukrepov vračanja v luči integriranih akcijskih načrtov za vračanje, v katerih so analizirane razmere v državi članici glede na ciljno populacijo, so zastavljeni cilji predvidenih ukrepov in v okviru katerih so v sodelovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi, kot sta Visoki komisar ZN za begunce (UNHCR) in Mednarodna organizacija za migracije (IOM), ponujene sheme vračanja, osredotočene na učinkovite in trajne vrnitve, temelječe na različnih ukrepih. Po potrebi bi bilo treba integrirane načrte vračanja redno ocenjevati in prilagajati.

(22) Za pospeševanje prostovoljnega vračanja oseb, zlasti oseb, ki niso obvezane zapustiti zadevnega ozemlja, bi za takšne povratnike morali predvideti spodbude, kot je preferencialna obravnava z več pomoči pri vračanju. Ta način prostovoljnega vračanja je v interesu dostojanstvene vrnitve povratnikov, iz razloga stroškovne učinkovitosti pa tudi v interesu organov oblasti. Države članice bi bilo treba spodbujati, da dajo prednost prostovoljnemu vračanju.

([1]) UL L 304, 30.9.2004 str. 12.
([2]) UL L 212, 7.8.2001, str. 12.

▼B

(23) Vendar sta z vidika politike prostovoljno in prisilno vračanje tesno povezana in se medsebojno krepita, zato bi bilo treba države članice pri njihovem upravljanju vračanja spodbujati h krepitvi komplementarnosti obeh oblik. Potreba po izvajanju prisilnih vrnitev zaradi ohranitve doslednosti politike priseljevanja in azilne politike Evropske unije ter sistemov priseljevanja in azila držav članic je očitna. Tako je možnost prisilnega vračanja predpogoj za trdnost te politike in uveljavljanje pravne države, ki je sama po sebi bistvenega pomena za vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice. S to odločbo bi zato morali podpreti ukrepe držav članic za lažje prisilno vračanje.

(24) Poleg tega se poglavitne ovire, s katerimi se države članice soočajo pri vračanju, pogosto pojavljajo v povezavi s prisilnimi vrnitvami. Ena od pomembnih ovir je negotovost glede identitete zadevnih oseb in/ali dejstvo, da nimajo potrebnih potnih listin. Da bi premostili take probleme, bi bilo treba države članice spodbuditi k boljšemu sodelovanju s konzularnimi službami tretjih držav in k obsežnejši izmenjavi podatkov ter operativnemu sodelovanju med državami članicami v povezavi s sodelovanjem s temi službami.

(25) Hkrati je za to določbo ključnega pomena, da se z njo v tistih državah članicah, ki štejejo to za ustrezno, podprejo posebni ukrepi za povratnike v državi vrnitve, in sicer prvič zato, da bi se ti dejansko vrnili v svoje izvorno mesto ali regijo pod dobrimi pogoji, in drugič, da bi podprli njihovo trajno ponovno vključitev v njihovo skupnost. Takšni ukrepi ne bi smeli pomeniti pomoči tretji državi kot taki in bi bili lahko upravičeni do financiranja le, če in kolikor je potrebno z njimi nadaljevati že začete dejavnosti in se v glavnem izvajajo na ozemlju držav članic v okviru integriranega načrta vračanja.

(26) Poleg tega bi morali biti ti ukrepi v sinergiji z ukrepi, ki jih podpirajo instrumenti Komisije o zunanji pomoči, zlasti s tematskim programom o azilu in migracijah.

(27) Ta odločba je zasnovana kot del usklajenega okvira, ki zajema tudi Odločbo št. 573/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za begunce za obdobje 2008–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ ([1]), Odločbo št. 574/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za zunanje meje za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ ([2]) in Odločbo Sveta št. .../2007/ES z dne ... o ustanovitvi Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ ([3]), in ki je namenjen

([1]) Glej stran 1 tega Uradnega lista.
([2]) Glej stran 22 tega Uradnega lista.
([3]) Še ni objavljeno v Uradnem listu.

▼B

obravnavanju vprašanja poštene delitve odgovornosti med državami članicami, kar zadeva finančno breme, ki izhaja iz uvedbe integriranega upravljanja zunanjih meja Unije in iz izvajanja skupnih politik azila in priseljevanja v skladu z naslovom IV Pogodbe.

(28) Ena izmed nalog Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ustanovljene v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ([1]) (v nadaljnjem besedilu „Agencija“), je zagotavljanje pomoči, potrebne za organizacijo skupnih operacij vračanja držav članic, in opredelitev najboljših praks pri pridobivanju potnih listin in odstranjevanju državljanov tretjih držav, ki se nezakonito zadržujejo na ozemlju držav članic. Skladno s tem bi morala Agencija zagotoviti, da bodo ustvarjeni pogoji za dejansko usklajenost držav članic pri prizadevanjih v zvezi z vračanjem, ob tem pa se izvajanje in organizacija skupnih operacij vračanja prepusti pristojnim nacionalnim službam. Zato bi se Agenciji morala omogočiti uporaba virov, ki jih daje Skupnost na voljo z ukrepi iz te odločbe.

(29) Podpora, ki jo zagotavlja Sklad, bi bila bolj učinkovita in bolje usmerjena, če bi sofinanciranje upravičenih ukrepov temeljilo na strateškem večletnem programiranju, ki bi ga pripravila vsaka država članica v dogovoru s Komisijo.

(30) Na podlagi strateških smernic, ki jih sprejme Komisija, bi morala vsaka država članica ob upoštevanju posebnih okoliščin in potreb v državi pripraviti večletni programski dokument, v katerem bi začrtala svojo razvojno strategijo, ki bi predstavljala okvir za pripravo na izvajanje ukrepov, ki naj se navedejo v letnih programih.

(31) V okviru deljenega upravljanja iz člena 53(1)(b) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ([2]) (v nadaljnjem besedilu „Finančna uredba“), bi morali biti pogoji, ki dopuščajo Komisiji uresničevanje njenih pristojnosti pri izvrševanju splošnega proračuna Evropske unije, podrobno opredeljeni, pojasniti pa bi bilo treba tudi obveznosti sodelovanja držav članic. Komisiji bi bilo z uporabo teh pogojev omogočeno preveriti, ali države članice Sklad uporabljajo na zakonit in pravilen način ter v skladu z načelom dobrega finančnega poslovodenja v smislu členov 27 in 48(2) Finančne uredbe.

(32) Komisija bi morala izdelati okvirno razdelitev razpoložljivih odobritev za prevzem obveznosti z uporabo objektivne in pregledne metode.

(33) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zagotavljanje pravilnega delovanja sistema upravljanja in nadzora ter za

([1]) UL L 349, 25.11.2004, str. 1.
([2]) UL L 248, 16.9.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 1995/2006 (UL L 390, 30.12.2006, str. 1).

▼B

kakovost izvajanja. V ta namen bi bilo treba oblikovati splošna načela in zahtevane naloge, ki jih morajo izpolnjevati vsi programi.

(34) V skladu z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti bi morale biti države članice tiste, ki so v prvi vrsti odgovorne za izvajanje in nadzor posegov Sklada.

(35) Da bi se zagotovilo učinkovito in pravilno izvajanje večletnih in letnih programov, bi bilo treba določiti obveznosti držav članic glede sistemov upravljanja in nadzora, potrjevanja izdatkov ter preprečevanja, ugotavljanja in popravljanja nepravilnosti in kršitev zakonodaje Skupnosti. Zlasti bi bilo treba, kar zadeva upravljanje in nadzor, določiti načine, kako države članice zagotovijo, da so ustrezni sistemi vzpostavljeni in zadovoljivo delujejo.

(36) Brez poseganja v pooblastila Komisije glede finančnega nadzora bi bilo treba spodbuditi sodelovanje med državami članicami in Komisijo na tem področju.

(37) Učinkovitost in učinek ukrepov, ki jih podpira Sklad, sta prav tako odvisna od njihovega ovrednotenja in razširjanja njihovih rezultatov. S tem povezane odgovornosti držav članic in Komisije ter rešitve za zagotavljanje zanesljivosti vrednotenja in kakovosti s tem povezanih informacij bi bilo treba formalizirati.

(38) Ukrepe bi bilo treba ovrednotiti v luči vmesnega pregleda in presoje vpliva, postopek ovrednotenja pa bi bilo treba vključiti v ureditve za spremljanje projekta.

(39) Ob upoštevanju pomena prepoznavnosti financiranja Skupnosti bi morala Komisija ob upoštevanju prakse za druge instrumente deljenega upravljanja, kot so strukturni skladi, predvideti usmeritve, ki bi omogočale, da se ustrezno priznava pomen podpore, ki so jo prejele nevladne organizacije, mednarodne organizacije ali drugi subjekti, ki prejemajo donacije iz Sklada.

(40) Ta odločba določa finančna sredstva za celotno trajanje programa, ki v smislu točke 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju ([1]) predstavljajo prednostni referenčni okvir za proračunski organ v letnem proračunskem postopku.

(41) Ker cilja te odločbe, in sicer vračanja državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo, v okviru skupnih standardov in v okviru načela integriranega upravljanja vračanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta odločba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

([1]) UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

▼B

(42) Ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(43) Ker je ukrep iz te odločbe, povezan s sprejetjem strateških smernic, splošnega obsega in je namenjen spreminjanju nebistvenih določb te odločbe, med drugim s črtanjem nekaterih takšnih določb ali z dopolnitvijo te odločbe z dodajanjem novih nebistvenih določb, bi ga bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES. Zaradi večje učinkovitosti bi bilo treba za sprejetje strateških smernic skrajšati običajne roke za regulativni postopek s pregledom.

(44) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju te odločbe ter je zato ta odločba ne zavezuje in se v njej ne uporablja.

(45) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, je Irska v pismu z dne 6. septembra 2005 izrazila željo, da sodeluje pri sprejetju in uporabi te odločbe.

(46) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, je Združeno kraljestvo v pismu z dne 27. oktobra 2005 izrazilo željo, da sodeluje pri sprejetju in uporabi te odločbe.

(47) V skladu z drugo alineo člena 67(2) Pogodbe je Sklep Sveta 2004/927/ES z dne 22. decembra 2004 o uporabi postopka iz člena 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določena področja iz naslova IV tretjega dela te pogodbe ([2]) omogočil, da se postopek iz člena 251 Pogodbe uporablja na področjih, ki jih pokrivata člen 62(1), (2)(a) in (3) ter člen 63(2)(b) in (3)(b) Pogodbe –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, CILJI IN UKREPI

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta odločba za obdobje od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2013 ustanavlja Evropski sklad za vračanje (v nadaljnjem besedilu „Sklad“) kot del usklajenega okvira, ki zajema tudi Odločbo št. 573/2007/ES,

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

([2]) UL L 396, 31.12.2004, str. 45.

▼B

Odločbo št. 574/2007/ES in Odločbo št. .../2007/ES, katerega namen je prispevati h krepitvi območja svobode, varnosti in pravice ter k uporabi načela solidarnosti med državami članicami.

Ta odločba opredeljuje cilje, h katerim prispeva Sklad, njegovo izvajanje, razpoložljiva finančna sredstva in merila za dodelitev razpoložljivih finančnih sredstev.

Določa pravila upravljanja Sklada, med drugim tudi finančna pravila, prav tako pa mehanizme spremljanja in nadzora, ki temeljijo na delitvi odgovornosti med Komisijo in državami članicami.

Člen 2

Splošni cilj Sklada

1. Splošni cilj Sklada je podpreti prizadevanja držav članic za izboljšanje upravljanja vračanja v vseh njegovih razsežnostih, in sicer z uporabo koncepta integriranega upravljanja ter z oblikovanjem skupnih ukrepov, ki jih izvedejo države članice, ali nacionalnih ukrepov, ki v skladu z načelom solidarnosti zasledujejo cilje Skupnosti, ob upoštevanju zakonodaje Skupnosti na tem področju in ob popolnem spoštovanju temeljnih pravic.

2. Sklad prispeva k financiranju tehnične pomoči na pobudo držav članic ali Komisije.

Člen 3

Posebni cilji

1. Sklad prispeva k doseganju naslednjih posebnih ciljev:

(a) uvedbi ter izboljšanju organizacije in izvajanja integriranega upravljanja vračanja s strani držav članic;

(b) poglobitvi sodelovanja med državami članicami v okviru integriranega upravljanja vračanja in njegovega izvajanja;

(c) spodbujanju dejanske in enotne uporabe skupnih standardov pri vračanju v skladu z razvojem politike na tem področju.

2. Integrirano upravljanje vračanja vključuje zlasti razvoj in izvajanje integriranih načrtov vračanja s strani pristojnih organov države članice, ki:

(a) temeljijo na celoviti oceni položaja v državi članici glede na ciljno populacijo ali na posebnih, ožje opredeljenih vprašanjih v zvezi z vračanjem, in izzivov, ki se nanašajo na predvidene ukrepe (na primer tiste, ki se nanašajo na pridobitev potnih listin, in druge praktične ovire pri vračanju), pri tem pa se po potrebi upošteva pripad zadev. Celovita ocena se pripravi v sodelovanju z vsemi ustreznimi organi in partnerji;

(b) imajo za cilj široko paleto ukrepov za spodbujanje shem prostovoljnega vračanja državljanov tretjih držav, zlasti tistih, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in bivanje na njenem ozemlju, po potrebi pa tudi za izvajanje operacij prisilnega vračanja v zvezi s temi osebami popolnoma v skladu s človekoljubnimi načeli in ob spoštovanju njihovega dostojanstva;

▼B

(c) vključujejo načrt in/ali časovni razpored ter po potrebi predvidevajo periodične mehanizme vrednotenja, ki omogočajo prilagoditev načrtovanja in presojo vpliva načrta v praksi;

(d) vključujejo, če države članice to ocenijo za potrebno, ukrepe, ki olajšujejo sodelovanje med pristojnimi upravnimi organi, organi pregona in pravosodnimi organi, če je primerno na različnih vladnih ravneh.

3. Integrirani načrti vračanja so osredotočeni zlasti na učinkovite in trajne vrnitve s pomočjo ukrepov, kot so učinkovita obveščenost v fazi pred odhodom, ureditev potovanja, tranzit v državi vrnitve za prostovoljno in prisilno vračanje. Kolikor je mogoče, se lahko z namenom spodbujanja prostovoljnega vračanja za prostovoljne povratnike predvidijo spodbude, na primer pomoč pri vrnitvi.

Če države članice menijo, da je to primerno, lahko vključijo določbo o podpori sprejema in ponovne vključitve.

Člen 4

Upravičeni ukrepi v državah članicah

1. Do podpore iz Sklada so upravičeni ukrepi, ki se nanašajo na cilj iz člena 3(1)(a), zlasti pa naslednji ukrepi:

(a) vzpostavitev ali izboljšanje učinkovitega, stabilnega in operativnega sodelovanja organov držav članic s konzularnimi organi in službami za priseljevanje tretjih držav z namenom pridobitve potnih listin za vračanje državljanov tretjih držav ter zagotovitve hitrih in uspešnih odstranitev;

(b) spodbujanje načinov in sredstev za zagotavljanje informacij o vračanju v čim bolj zgodnji fazi azilnih in vstopnih postopkov ter posamično spodbujanje državljanov tretjih držav k uporabi možnosti prostovoljne vrnitve;

(c) ukrepi za lažje prostovoljno vračanje državljanov tretjih držav, zlasti s pomočjo programov za prostovoljno vračanje, da bi tako zagotovili učinkovitost in trajnost vrnitev;

(d) oblikovanje načinov sodelovanja med različnimi ravnmi nacionalnih, lokalnih, mestnih in drugih javnih organov, ki uradnikom omogočajo hitro pridobivanje podatkov o izkušnjah in praksah, povezanih z vrnitvami drugod, in, če je to mogoče, združevanje virov;

(e) poenostavitev in izvajanje prisilnega vračanja državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in bivanje, in sicer z namenom krepitve verodostojnosti in doslednosti politik priseljevanja in skrajšanja obdobja pridržanja oseb, ki čakajo na prisilno odstranitev.

2. Do podpore iz Sklada so upravičeni ukrepi, ki se nanašajo na cilj iz člena 3(1)(b), zlasti pa naslednji ukrepi:

(a) sodelovanje pri zbiranju in zagotavljanju podatkov potencialnim povratnikom o državi izvora, prejšnjega prebivališča ali tranzita;

▼B

(b) sodelovanje pri izboljšanju učinkovitih, stabilnih in operativnih delovnih odnosov med organi držav članic in konzularnimi organi ter službami za priseljevanje tretjih držav z namenom pospeševanja konzularne pomoči pri pridobivanju potnih listin za vračanje državljanov tretjih držav ter zagotovitvijo hitrih in uspešnih odstranitev;

(c) oblikovanje skupnih integriranih načrtov vračanja in njihovo izvajanje, vključno s skupnimi programi prostovoljnega vračanja glede določenih držav ali regij izvora, prejšnjega prebivališča ali tranzita;

(d) študije o trenutnih razmerah in možnostih za okrepitev upravnega sodelovanja med državami članicami na področju vračanja in v povezavi z vlogo mednarodnih in nevladnih organizacij, ki naj bi jo odigrale v tem okviru;

(e) izmenjava informacij in najboljših praks, podpore in nasvetov pri obravnavanju vračanja še posebej ranljivih skupin;

(f) organizacija seminarjev za strokovne delavce o najboljših praksah, ki se osredotočajo na določene tretje države in/ali regije;

(g) skupni ukrepi, ki omogočajo sprejem ponovno sprejetih oseb v države izvora, prejšnjega prebivališča ali tranzita;

(h) skupen razvoj ukrepov za zagotavljanje trajnostne vrnitve oseb v državo izvora ali prejšnjega prebivališča.

3. Do podpore iz Sklada so upravičeni ukrepi, ki se nanašajo na cilj iz člena 3(1)(c), zlasti pa naslednji ukrepi:

(a) povečanje zmogljivosti pristojnih organov za kar se da hitro sprejemanje visoko kakovostnih odločb o vrnitvi;

(b) povečanje zmogljivosti pristojnih upravnih organov za hitro izvajanje ali izvrševanje odločb o odstranitvi ob polnem spoštovanju človeškega dostojanstva in ustreznih evropskih varnostnih standardov v zvezi s takšnimi ukrepi;

(c) povečanje zmogljivosti pravosodnih organov za hitrejšo presojo odločb o vrnitvi, zoper katere je bila vložena pritožba;

(d) organizacija seminarjev in skupnega usposabljanja za osebje pristojnih nacionalnih, regionalnih, lokalnih, mestnih in drugih pristojnih upravnih organov, organov pregona in pravosodnih organov o pravnih in praktičnih vidikih ukrepov vračanja;

(e) povečanje zmogljivosti pristojnih upravnih organov za učinkovito izvajanje skupnih ureditev o medsebojnem priznavanju in skupnih operacijah vračanja, vključno s priporočili, operativnimi standardi in najboljšimi praksami, ki jih na področju vračanja opredeli Agencija.

4. Ukrepi iz odstavkov 1, 2 in 3 spodbujajo izvajanje določb ustrezne zakonodaje Skupnosti na področju skupne evropske politike priseljevanja in vračanja.

▼B

Člen 5

Upravičeni ukrepi v državah članicah

Ukrepi, ki se podpirajo iz Sklada, lahko vključujejo naslednje:

1. pri vsaki vrnitvi obveščanje državljanov tretjih držav v zvezi z vračanjem na splošno, posamično svetovanje o možnostih prostovoljne vrnitve, stroške prevajanja, zagotavljanje nujnih potnih dokumentov, stroške zdravstvenih pregledov, ki so potrebni pred vrnitvijo, stroške za pot in hrano povratnikov ter spremljevalcev, vključno z zdravstvenim osebjem in tolmači, nastanitev za spremljevalce, vključno z zdravstvenim osebjem in tolmači, stroške prevoza znotraj države članice in do države vrnitve ter sodelovanje z organi v državi izvora, prejšnjega prebivališča ali tranzita;

2. v vseh primerih vračanja posebno pomoč za ranljive osebe, kot so mladoletniki, mladoletniki brez spremstva, invalidi, starejši ljudje, nosečnice, samohranilci z mladoletnimi otroki in osebe, ki so bile izpostavljene mučenju, posilstvu ali drugim resnim oblikam psihičnega, fizičnega ali spolnega nasilja;

3. dodatno v primeru prisilnega vračanja državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in bivanje, stroške za pot, hrano in začasno nastanitev povratnikov in njihovih spremljevalcev iz sodelujoče države članice v državi članici organizatorki pred odhodom pri skupnih operacijah vračanja;

4. dodatno v primeru prostovoljne vrnitve državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in bivanje, pomoč tem osebam pri pripravah na vrnitev, pa tudi nujne stroških pred vrnitvijo;

5. dodatno v primeru prostovoljne vrnitve državljanov tretjih držav, ki niso obvezani zapustiti ozemlja držav članic, in v drugih primerih, ko to države članice štejejo za primerno, manjše finančne prispevke za začetne stroške po vrnitvi, prevoz povratnikovih osebnih predmetov, primerno začasno nastanitev prve dni po prihodu v državo povratka v sprejemnem centru ali po potrebi hotelu, usposabljanje in pomoč pri zaposlovanju ter po potrebi manjšo začetno podporo za gospodarske dejavnosti;

6. izobraževanje in usposabljanje osebja pristojnih upravnih teles, organov pregona in pravosodnih organov, začasna napotitev osebja teh kategorij iz drugih držav članic zaradi zagotavljanja učinkovite in enotne uporabe skupnih standardov glede vračanja in spoštovanja obveznosti iz mednarodnih instrumentov, ki zadevajo ravnanje s povratniki, ter poglabljanja sodelovanja, pa tudi misije, zadolžene za vrednotenje politik vračanja v tretje države;

7. v primeru operativnega sodelovanja s konzularnimi organi in službami za priseljevanje tretjih držav, z namenom pridobitve potnih listin in zagotavljanja hitrih postopkov odstranitve, stroške za pot in nastanitev v državah članicah za osebje organov in služb, pristojnih za identifikacijo državljanov tretjih držav in preverjanje njihovih potnih listin;

▼B

8. v primeru ukrepov za ponovno vključevanje državljanov tretjih držav, ki niso obvezani zapustiti ozemlja držav članic, spodbude v gotovini in drugi kratkoročni ukrepi, potrebni za začetek procesa ponovnega vključevanja za povratnikov osebni razvoj, kot so usposabljanje, pomoč pri praksi in zaposlovanju, začetna podpora za gospodarske dejavnosti in pomoč po vrnitvi ter svetovanje;

9. v primeru ukrepov za ponovno vključevanje državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in bivanje, če države članice to štejejo za primerno, spodbude v gotovini in druge kratkoročne ukrepe, potrebne za začetek procesa ponovnega vključevanja za povratnikov osebni razvoj, kot so usposabljanje, pomoč pri praksi in zaposlovanju, začetna podpora za gospodarske dejavnosti in pomoč po vrnitvi ter svetovanje, pa tudi ukrepe, ki državam članicam omogočajo povratnikom ponuditi ustrezno dobrodošlico ob njihovem prihodu v tretje države.

Člen 6

Ukrepi Skupnosti

1. Na pobudo Komisije se lahko porabi do 7 % razpoložljivih sredstev Sklada za financiranje nadnacionalnih ukrepov ali ukrepov v interesu Skupnosti kot celote (v nadaljnjem besedilu „ukrepi Skupnosti“), ki se nanašajo na politiko vračanja, in ukrepov, ki se uporabljajo za ciljne skupine iz člena 7.

2. Da bi bili ukrepi Skupnosti upravičeni do financiranja, morajo predvsem:

(a) poglabljati sodelovanje v Skupnosti pri izvajanju zakonodaje Skupnosti in dobrih praks;

(b) podpirati vzpostavitev omrežij nadnacionalnega sodelovanja in pilotnih projektov, ki temeljijo na nadnacionalnih partnerstvih med telesi v dveh ali več državah članicah in so oblikovani tako, da bi spodbujali inovacije, olajševali izmenjave izkušenj in dobrih praks ter izboljšali kakovost politike vračanja;

(c) podpirati nadnacionalne akcije za ozaveščanje;

(d) podpirati študije, razširjanje in izmenjavo informacij o najboljših praksah in vseh ostalih vidikih politik vračanja, vključno z uporabo najsodobnejše tehnologije, zlasti z namenom spodbujanja bolj primerljivih raziskav, ki se nanašajo na vpliv preteklih in sedanjih programov vračanja;

(e) podpirati pilotne projekte in študije, ki preučujejo možnost novih oblik sodelovanja v Skupnosti in zakonodajo Skupnosti na tem področju;

(f) podpirati razvoj in uporabo skupnih statističnih orodij, metod ter kazalcev za merjenje razvoja na področju politike vračanja, zlasti z namenom razširjanja statistik, razčlenjenih glede na prostovoljna in prisilna vračanja;

(g) podpirati razvoj in redno posodabljanje skupnega priročnika o najboljših praksah na področju vračanja, vključno s spremstvom, v sodelovanju z Agencijo;

▼B

(h) zagotavljati podporne storitve državam članicam v primerno utemeljenih nujnih primerih, ki zahtevajo nujno ukrepanje.

3. Letni delovni program, ki določa prednostne naloge ukrepov Skupnosti, se sprejme v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 7

Ciljne skupine

1. Za namene te odločbe ciljne skupine vključujejo:

(a) vse državljane tretjih držav, ki še niso prejeli pravnomočne odločbe o zavrnitvi njihove prošnje za mednarodno zaščito v eni od držav članic in ki bi se lahko odločili za možnost prostovoljne vrnitve, pod pogojem, da ne pridobijo novega državljanstva in ne zapustijo ozemlja te države članice;

(b) vse državljane tretjih držav, ki uživajo eno od oblik mednarodne zaščite v smislu Direktive 2004/83/ES ali v eni od držav članic uživajo začasno zaščito v smislu Direktive 2001/55/ES in ki se odločijo za možnost prostovoljne vrnitve, pod pogojem, da ne pridobijo novega državljanstva in ne zapustijo ozemlja te države članice;

(c) vse državljane tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in/ali bivanje v državi članici in ki se v skladu z zahtevo, da morajo zapustiti ozemlje te države članice, odločijo za možnost prostovoljne vrnitve;

(d) vse druge državljane tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in/ali bivanje v državi članici.

2. Državljan tretje države pomeni vsako osebo, ki ni državljan Evropske unije v smislu člena 17(1) Pogodbe.

POGLAVJE II

NAČELA POMOČI

Člen 8

Dopolnjevanje, skladnost in spoštovanje pravnega reda

1. Sklad nudi pomoč, ki dopolnjuje nacionalne, regionalne in lokalne ukrepe ter v njih vključuje prednostne naloge Skupnosti.

2. Komisija in države članice zagotavljajo, da je pomoč Sklada in držav članic skladna z dejavnostmi, politikami in prednostnimi nalogami Skupnosti. Ta skladnost se utemelji predvsem v večletnem programu iz člena 19.

3. Operacije, ki jih financira Sklad, spoštujejo določbe Pogodbe in aktov, ki so bili sprejeti na njihovi podlagi.

▼B

Člen 9

Programiranje

1. Cilji Sklada se zasledujejo v okviru večletnega programskega obdobja (2008–2013), ki je podvrženo vmesnemu pregledu v skladu s členom 22. Večletni sistem programiranja vključuje prednostne naloge in postopek upravljanja, sprejemanja odločitev, revizije in potrjevanja.

2. Večletni programi, ki jih je odobrila Komisija, se izvajajo s pomočjo letnih programov.

Člen 10

Subsidiarnost in sorazmernost ukrepov

1. Za izvajanje letnih in večletnih programov iz členov 19 in 21 so odgovorne države članice na ustrezni teritorialni ravni v skladu z institucionalnim sistemom, lastnim vsaki državi članici. Ta odgovornost se izvaja v skladu s to odločbo.

2. Sredstva, ki jih uporabljajo Komisija in države članice, se razlikujejo glede na višino prispevka Skupnosti v povezavi z določbami o reviziji. Isto načelo se uporablja za določbe vrednotenja in za poročila o večletnih in letnih programih.

Člen 11

Načini izvajanja

1. Proračun Skupnosti, dodeljen Skladu, se izvršuje v skladu s členom 53(1)(b) Finančne uredbe, z izjemo ukrepov Skupnosti iz člena 6 in tehnične pomoči iz člena 16 te odločbe.

2. Komisija izvaja svoje pristojnosti za izvrševanje splošnega proračuna Evropske unije na naslednje načine:

(a) preverja obstoj in ustrezno delovanje sistemov upravljanja in nadzora v državah članicah v skladu s postopki iz člena 32;

(b) zadrži ali začasno ustavi celotno plačilo ali njegov del v skladu s postopki iz členov 41 in 42, če nacionalni sistemi upravljanja in nadzora odpovejo, in uporabi kateri koli drug potreben finančni popravek v skladu s postopki iz členov 45 in 46.

Člen 12

Partnerstvo

1. Vsaka država članica v skladu z obstoječimi nacionalnimi pravili in praksami organizira partnerstvo z organi in telesi, ki sodelujejo pri izvajanju večletnega programa ali ki lahko glede na zadevno državo članico koristno prispevajo k njegovemu razvoju.

Takšni organi in telesa so lahko pristojni regionalni, lokalni, mestni ali drugi javni organi, mednarodne organizacije, zlasti UNHCR, ter telesa, ki predstavljajo civilno družbo, kot so nevladne organizacije ali socialni partnerji.

▼B

2. Takšno partnerstvo se izvaja ob popolni usklajenosti z institucionalnimi, pravnimi oziroma finančnimi pristojnostmi vsake kategorije partnerjev.

POGLAVJE III

FINANČNI OKVIR

Člen 13

Skupna sredstva

1. Finančna sredstva za izvajanje te odločbe od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2013 znašajo 676 milijonov EUR.

2. Letna odobrena proračunska sredstva za Sklad odobri proračunski organ v mejah finančnega okvira.

3. Komisija pripravi okvirne letne razdelitve po državah članicah v skladu z merili, določenimi v členu 14.

Člen 14

Letna razdelitev sredstev za upravičene ukrepe v državah članicah

1. Vsaka država članica iz letne dodelitve sredstev Sklada prejme fiksni znesek v višini 300 000 EUR.

Ta znesek se določi v višini 500 000 EUR letno za obdobje 2008–2013 za tiste države članice, ki so pristopile k Evropski uniji 1. maja 2004.

Ta znesek se določi v višini 500 000 EUR letno za države članice, ki bodo pristopile k Evropski uniji v obdobju 2007–2013, za preostali del obdobja 2008–2013 od leta po njihovem pristopu.

2. Ostanek razpoložljivih letnih sredstev se razdeli med države članice na naslednji način:

(a) 50 % sorazmerno s skupnim številom državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop in bivanje na ozemlju zadevne države članice ter v zvezi s katerimi je bila v obdobju zadnjih treh let na podlagi nacionalne zakonodaje in/ali zakonodaje Skupnosti izdana odločba o vrnitvi, tj. upravna ali sodna odločba ali akt, s katerim je ugotovljena ali razglašena nezakonitost prebivanja in obveznost vrnitve;

(b) 50 % sorazmerno s številom državljanov tretjih držav, ki so v obdobju zadnjih treh let dejansko zapustili ozemlje države članice na podlagi upravne ali sodne odredbe o izgonu iz države, bodisi prostovoljno bodisi prisilno.

3. Med državljane iz odstavka 2 se ne šteje:

(a) državljanov tretjih držav, ki se nahajajo na tranzitnem območju in jim država članica zavrne vstop;

▼B

(b) državljanov tretjih držav, ki jih bo država članica vrnila drugi državi članici, zlasti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ([1]).

4. Za referenčne zneske se štejejo zadnje statistike, ki jih v skladu z zakonodajo Skupnosti izdela Komisija (Eurostat) na podlagi podatkov držav članic.

Če države članice zadevnih statističnih podatkov niso predložile Komisiji (Eurostat), ji v najkrajšem možnem času sporočijo začasne podatke.

V skladu z običajnimi operativnimi postopki Komisija (Eurostat) oceni kakovost, primerljivost in popolnost statističnih podatkov, preden jih sprejme kot referenčne. Da bi se te podatke lahko sprejelo kot referenčne, države članice na zahtevo Komisiji (Eurostat) predložijo vse potrebne podatke.

Člen 15

Struktura financiranja

1. Finančni prispevek v okviru Sklada ima obliko donacij.

2. Ukrepi, ki jih podpira Sklad, se sofinancirajo iz javnih ali zasebnih virov, so nepridobitne narave in niso upravičeni do financiranja iz drugih virov, ki jih zajema splošni proračun Evropske unije.

3. Odobrena proračunska sredstva dopolnjujejo javne ali njim primerljive izdatke, ki jih države članice dodelijo za ukrepe iz te odločbe.

▼M1

4. Prispevek Unije v podporo projektom v primeru ukrepov, ki se izvajajo v državah članicah v skladu s členom 3, ne presega 50 % celotnih stroškov določenega ukrepa.

Prispevek Unije se lahko poveča na 75 % za projekte, ki obravnavajo določene prednostne naloge, opredeljene v strateških smernicah iz člena 18.

Prispevek Unije se poveča na 75 % v državah članicah, ki prejemajo sredstva iz Kohezijskega sklada.

Prispevek Unije se lahko poveča za 20 odstotnih točk v državi članici, če ta ob predložitvi osnutka letnega programa v skladu s členom 21(3) te odločbe ali osnutka revidiranega letnega programa v skladu s členom 23 Odločbe Komisije 2008/458/ES ([2]) izkaže, da je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) srednjeročna finančna pomoč ji je dana na voljo v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 332/2002 ([3]);

([1]) UL L 50, 25.2.2003, str. 1.
([2]) UL L 167, 27.6.2008, str. 135.
([3]) UL L 53, 23.2.2002, str. 1.

▼M1

(b) finančna pomoč ji je dana na voljo v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 407/2010 ([1]) ali ji je finančna pomoč dana na voljo s strani drugih držav članic euroobmočja pred 13. majem 2010, ali

(c) finančna pomoč ji je dana na voljo v skladu z medvladnim sporazumom o vzpostavitvi evropskega instrumenta za finančno stabilnost ali Pogodbo o ustanovitvi evropskega mehanizma za stabilnost.

Zadevna država članica skupaj z osnutkom letnega programa ali osnutkom revidiranega letnega programa Komisiji predloži pisno izjavo, iz katere je razvidno, da je izpolnjen eden od pogojev iz točke (a), (b) ali (c) četrtega pododstavka.

Projekt, sofinanciran po povečani stopnji, se lahko še naprej tako financira ne glede na to, ali je med izvajanjem zadevnega letnega programa še vedno izpolnjen eden od pogojev iz točke (a), (b) ali (c) četrtega pododstavka.

▼B

5. Države članice v okviru izvajanja nacionalnega programiranja, kakor je določeno v poglavju IV, izberejo projekte za financiranje na podlagi naslednjih minimalnih meril:

(a) položaja in zahtev v zadevni državi članici;

(b) stroškovne učinkovitosti izdatkov, med drugim glede na število zadevnih oseb po projektu;

(c) izkušenj, strokovnega znanja, zanesljivosti in finančnega prispevka organizacije, ki prosi za finančna sredstva, in vseh partnerskih organizacij;

(d) obsega, v katerem projekti dopolnjujejo druge dejavnosti, ki se financirajo iz splošnega proračuna Evropske unije ali kot del nacionalnih programov.

6. Praviloma se finančna pomoč Skupnosti, dodeljena ukrepom, ki jih podpira Sklad, zagotovi za obdobje največ treh let, ob upoštevanju rednih poročil o napredku.

Člen 16

Tehnična pomoč na pobudo Komisije

1. Sklad lahko na pobudo in/ali v imenu Komisije do zgornje meje 500 000 EUR svojih letnih dodeljenih sredstev financira ukrepe za pripravo, spremljanje, upravno in tehnično pomoč, vrednotenje, revizije in inšpekcijske preglede, ki so potrebni za izvajanje te odločbe.

2. Ti ukrepi vključujejo:

(a) študije, vrednotenja, strokovna poročila in statistike, vključno s splošnimi, ki obravnavajo delovanje Sklada;

(b) ukrepe obveščanja za države članice, končne upravičence in javnost, vključno z akcijami za ozaveščanje in skupno zbirko podatkov o projektih, ki se financirajo v okviru Sklada;

(c) vzpostavitev, delovanje in medsebojno povezovanje računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje, inšpekcijske preglede in vrednotenje;

([1]) UL L 118, 12.5.2010, str. 1.

▼B

(d) oblikovanje skupnega okvira za vrednotenje in spremljanje ter sistema kazalcev, pri katerem se po potrebi upoštevajo nacionalni kazalci;

(e) izboljševanje metod vrednotenja in izmenjave informacij o praksah na tem področju;

(f) ukrepe obveščanja in usposabljanja za organe, ki jih države članice določijo v skladu s členom 25; ti dopolnjujejo prizadevanja držav članic, da svojim organom zagotovijo navodila v skladu s členom 31(2).

Člen 17

Tehnična pomoč na pobudo držav članic

1. Na pobudo zadevne države članice lahko Sklad za vsak letni program financira ukrepe za pripravo, upravljanje, spremljanje, vrednotenje, obveščanje, nadzor in okrepitev upravne usposobljenosti za izvrševanje Sklada.

2. Znesek, namenjen tehnični pomoči na podlagi vsakega letnega programa, ne sme preseči:

(a) za obdobje 2008–2010, 7 % skupnega letnega zneska sofinanciranja, dodeljenega državi članici, plus 30 000 EUR; in

(b) za obdobje 2011–2013, 4 % skupnega letnega zneska sofinanciranja, dodeljenega državi članici, plus 30 000 EUR.

POGLAVJE IV

PROGRAMIRANJE

Člen 18

Sprejetje strateških smernic

1. Komisija sprejme strateške smernice, ki določajo okvir za plačila Sklada, ob upoštevanju napredka pri razvoju in izvajanju zakonodaje Skupnosti na področju vračanja in ukrepov, ki jih je Skupnost sprejela na področju nezakonitega priseljevanja, pa tudi okvirno razdelitev finančnih sredstev Sklada za obdobje trajanja večletnega programa.

2. Za cilje Sklada iz člena 3(1)(a) in (b) te smernice zlasti uveljavljajo prednostne naloge Skupnosti z namenom spodbujanja:

(a) vračanja državljanov tretjih držav, ki nimajo potnih listov ali drugih osebnih dokumentov;

(b) vračanja državljanov tretjih držav, ki jih ne zajemajo sporazumi o ponovnem sprejemu ali nacionalni dvostranski sporazumi o ponovnem sprejemu, zaradi krepitve obveznosti države v skladu z mednarodnim pravom, da ponovno sprejme lastne državljane;

(c) vračanja državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva v določeno državo, iz katere so prišli ali v kateri so prebivali, vendar ne kot njeni državljani;

▼B

(d) vračanja oseb, ki niso obvezane zapustiti ozemlja zadevne države članice, kot na primer prosilci za azil, ki še niso prejeli negativne odločbe, ali osebe, ki uživajo eno od oblik mednarodne zaščite v smislu Direktive 2004/83/ES ali začasno zaščito v smislu Direktive 2001/55/ES;

(e) vračanja še posebej ranljivih skupin.

V zvezi s ciljem Sklada iz člena 3(1)(c) te smernice zlasti uveljavljajo prednostne naloge Skupnosti z namenom spodbujanja poznavanja skupnih standardov v celotni Evropski uniji in vključevanja teh standardov v vsakdanje procese upravljanja vračanja v upravnih organih držav članic.

3. Komisija do 31. julija 2007 sprejme strateške smernice, ki se nanašajo na večletno programsko obdobje.

4. Strateške smernice se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(3). Te strateške smernice se po sprejetju dodajo tej odločbi kot priloga.

Člen 19

Priprava in odobritev nacionalnih večletnih programov

1. Vsaka država članica predlaga na podlagi strateških smernic iz člena 18 osnutek večletnega programa, ki zajema naslednje elemente:

(a) opis trenutnih razmer v državi članici glede načela integriranega upravljanja vračanja, sodelovanja s konzularnimi organi in službami za priseljevanje tretjih držav, ukrepov in politik v zvezi s prostovoljnim in prisilnim vračanjem, z razčlenjenimi podatki, če so ti na voljo, za prostovoljne in prisilne vrnitve, pristopa k ukrepom za ponovno vključevanje in trajnost vrnitve, vzpostavitve zmogljivosti pristojnih upravnih in pravosodnih organov ter sodelovanja z ostalimi državami članicami, ki je povezano z zgoraj navedenim;

(b) analizo potreb zadevne države članice v zvezi s sodelovanjem s konzularnimi organi in službami za priseljevanje tretjih držav, ukrepi in politikami, ki se nanašajo na prostovoljno in prisilno vračanje, pristopom k ukrepom za ponovno vključevanje in trajnost vrnitve, vzpostavitvijo zmogljivosti pristojnih upravnih in pravosodnih organov ter sodelovanja z ostalimi državami članicami, ki je povezano z zgoraj navedenim, in navedbo operativnih ciljev, ki so zasnovani za izpolnjevanje teh zahtev v obdobju, ki ga zajema večletni program;

(c) predstavitev ustrezne strategije za doseganje teh ciljev in prednostnih nalog, povezanih z njihovim izpolnjevanjem, ter opis ukrepov, ki so predvideni za izvajanje teh prednostnih nalog;

(d) navedbo, ali je ta strategija združljiva z drugimi regionalnimi in nacionalnimi instrumenti ter instrumenti Skupnosti;

▼B

(e) podatke o prednostnih nalogah in njihovih posebnih ciljih. Ti cilji se količinsko opredelijo z uporabo omejenega števila kazalcev za upoštevanje načela sorazmernosti. Kazalci morajo omogočati merjenje napredka glede na začetno stanje in učinkovitosti ciljev pri izvajanju prednostnih nalog;

(f) opis pristopa, ki je bil izbran za izvajanje načela partnerstva iz člena 12;

(g) osnutek finančnega načrta, ki določa za vsako prednostno nalogo in za vsak letni program predlagani finančni prispevek Sklada in celotni znesek javnega ali zasebnega sofinanciranja;

(h) določbe za zagotovitev objave večletnega programa.

2. Države članice Komisiji predložijo svoj osnutek večletnega programa najpozneje štiri mesece po tem, ko je Komisija predložila strateške smernice.

3. Da bi odobrila osnutek večletnega programa, Komisija preuči:

(a) njegovo skladnost s cilji Sklada in strateškimi smernicami iz člena 18;

(b) ustreznost ukrepov, predvidenih v osnutku večletnega programa, na podlagi predlagane strategije;

(c) skladnost ureditev upravljanja in nadzora, ki jih vzpostavi država članica za izvajanje ukrepov Sklada, z določbami te odločbe;

(d) njegovo skladnost z zakonodajo Skupnosti in predvsem z zakonodajo Skupnosti, katere cilj je zagotavljanje prostega gibanja oseb v povezavi z neposredno povezanimi spremljajočimi ukrepi glede kontrole zunanjih meja, azila in priseljevanja.

4. Če Komisija meni, da osnutek večletnega programa ni skladen s strateškimi smernicami in/ali da ni v skladu z določbami te odločbe, ki določajo sisteme upravljanja in nadzora, ali da ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, zadevno državo članico pozove, da predloži vse potrebne dodatne podatke in po potrebi ustrezno revidira osnutek večletnega programa.

5. Komisija v skladu s postopkom iz člena 52(2) odobri večletni program v treh mesecih po uradni predložitvi.

Člen 20

Revizija večletnih programov

1. Na pobudo zadevne države članice ali Komisije se večletni program ponovno pregleda in po potrebi revidira za preostanek programskega obdobja z namenom boljšega ali drugačnega upoštevanja prednostnih nalog Skupnosti. Večletni programi se lahko ponovno pregledajo po vrednotenju in/ali zaradi težav pri izvajanju.

▼B

2. Komisija sprejme odločitev o odobritvi revizije večletnega programa čim prej po uradni predložitvi zahteve s strani zadevne države članice. Revizija večletnega programa se opravi v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 21

Letni programi

1. Večletni program, ki ga je odobrila Komisija, se izvaja z letnim delovnim programom.

2. Komisija državam članicam do 1. julija vsako leto sporoči oceno dodeljenih zneskov za naslednje leto, ki se izračuna v skladu s členom 14 glede na skupna odobrena proračunska sredstva v okviru letnega proračunskega postopka.

3. Države članice do 1. novembra vsako leto predložijo Komisiji osnutek letnega programa za naslednje leto, ki se izdela v skladu z večletnim programom in zajema naslednje elemente:

(a) splošna pravila za izbiro projektov, ki se financirajo v okviru letnega programa;

(b) opis ukrepov, ki se podprejo v okviru letnega programa;

(c) predlagano finančno razdelitev prispevka Sklada med različne ukrepe programa in navedbo zahtevanega zneska, ki je potreben za kritje tehnične pomoči iz člena 17 z namenom izvajanja letnega programa.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 države članice osnutke letnih programov za leta 2008 Komisiji predložijo do 1. marca 2008.

5. Pri preučevanju osnutka letnega programa države članice Komisija upošteva končni znesek odobrenih proračunskih sredstev, dodeljenih Skladu v okviru proračunskega postopka.

Komisija v roku enega meseca po uradni predložitvi osnutka letnega programa zadevno državo članico obvesti, ali ga lahko odobri. Če osnutek letnega programa ni skladen z večletnim programom, Komisija to državo članico pozove, naj predloži vse potrebne podatke in po potrebi ustrezno revidira osnutek letnega programa.

Komisija do 1. marca zadevnega leta sprejme odločbo o financiranju, s katero odobri letni program. Odločba navaja znesek, dodeljen zadevni državi članici, in obdobje, v katerem so izdatki upravičeni.

6. Država članica lahko v odziv ustrezno utemeljenih nujnih primerov, ki ob odobritvi letnega programa niso bili predvideni in zahtevajo nujno ukrepanje, revidira do 10 % finančne razdelitve prispevka Sklada, namenjene različnim ukrepom iz letnega programa, ali dodeli do 10 % razdelitve drugim ukrepom v skladu s to odločbo. Zadevna država članica obvesti Komisijo o revidiranem letnem programu.

▼B

Člen 22

Vmesni pregled večletnega programa

1. Komisija pregleda strateške smernice in po potrebi do 31. marca 2010 sprejme revidirane strateške smernice za obdobje 2011–2013.

2. Če se takšne revidirane strateške smernice sprejmejo, vsaka država članica ponovno preuči svoj večletni program in ga po potrebi revidira.

3. Pravila iz člena 19 o pripravi in odobritvi nacionalnih večletnih programov se smiselno uporabljajo za pripravo in odobritev teh revidiranih večletnih programov.

4. Revidirane strateške smernice se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 52(3).

POGLAVJE V

SISTEMI UPRAVLJANJA IN NADZORA

Člen 23

Izvajanje

Komisija je odgovorna za izvajanje te odločbe in sprejema potrebna izvedbena pravila.

Člen 24

Splošna načela sistemov upravljanja in nadzora

Sistemi upravljanja in nadzora večletnih programov, ki jih vzpostavijo države članice, predvidijo:

(a) opredelitev nalog teles, ki izvajajo upravljanje in nadzor, in dodelitev nalog v vsakem telesu;

(b) spoštovanje načela ločevanja nalog med takšnimi telesi in znotraj njih;

(c) ustrezna sredstva za vsako telo za izvajanje nalog, ki so jim bile dodeljene v obdobju izvajanja ukrepov, ki jih sofinancira Sklad;

(d) postopke za zagotavljanje pravilnosti in zakonitosti izdatkov, prijavljenih v okviru letnih programov;

(e) zanesljive sisteme računovodstva, spremljanja in finančnega poročanja v računalniški obliki;

(f) sistem poročanja in spremljanja, v primeru, da pristojno telo izvajanje nalog zaupa drugemu telesu;

(g) postopkovne priročnike v zvezi z nalogami, ki se izvajajo;

(h) ureditev za revizijo delovanja sistema;

(i) sisteme in postopke za zagotavljanje ustrezne revizijske sledi;

▼B

(j) postopke poročanja in spremljanja nepravilnosti ter vračanja neupravičeno izplačanih zneskov.

Člen 25

Imenovanje organov

1. Za izvajanje svojega večletnega programa in letnih programov država članica imenuje:

(a) odgovorni organ: telo v sestavi države članice, javni organ ali telo, ki ga imenuje država članica, oziroma telo, urejeno z zasebnim pravom države članice, ki opravlja poslanstvo javne službe; odgovoren je za upravljanje večletnega programa in letnih programov, ki jih podpira Sklad, in skrbi za celotno komunikacijo s Komisijo;

(b) organ za potrjevanje: javni organ ali telo ali posameznik, ki deluje v vlogi takšnega telesa ali organa, ki ga imenuje država članica, da potrjuje izjave o izdatkih, preden so poslane Komisiji;

(c) revizijski organ: javni organ ali telo, pod pogojem, da je funkcionalno neodvisen od odgovornega organa in organa za potrjevanje, ki ga imenuje država članica in ki je pristojen za preverjanje učinkovitega delovanja sistema upravljanja in nadzora;

(d) po potrebi pooblaščeni organ.

2. Država članica določi pravila, ki urejajo njene odnose z organi iz odstavka 1 in odnose teh organov s Komisijo.

3. Ob upoštevanju člena 24(b) smejo biti nekateri ali vsi organi iz odstavka 1 tega člena znotraj istega telesa.

4. Pravila za izvajanje členov 26 do 30 sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 26

Odgovorni organ

1. Odgovorni organ izpolnjuje naslednje minimalne pogoje:

(a) je pravna oseba, razen če je telo v sestavi države članice;

(b) ima potrebno infrastrukturo za enostavno komunikacijo z veliko različnimi uporabniki in z odgovornimi organi v drugih državah članicah ter s Komisijo;

(c) dela v upravnem okviru, ki mu omogoča pravilno izvajanje nalog in izogibanje kakršnemu koli navzkrižju interesov;

(d) je sposoben uporabljati pravila Skupnosti za upravljanje sredstev;

(e) ima finančne zmogljivosti in sposobnosti za upravljanje, sorazmerne z obsegom sredstev Skupnosti, ki jih bo moral upravljati;

(f) ima na razpolago osebje z ustreznimi poklicnimi kvalifikacijami za administrativno delo v mednarodnem okolju.

▼B

2. Država članica zagotovi odgovornemu organu primerno financiranje, da lahko v obdobju 2008–2013 še naprej ustrezno izvaja svoje naloge.

3. Komisija lahko državam članicam pomaga pri usposabljanju osebja, predvsem v zvezi s pravilno uporabo poglavij V do IX.

Člen 27

Naloge odgovornega organa

1. Odgovorni organ je pristojen za upravljanje in izvajanje večletnega programa v skladu z načelom dobrega finančnega poslovodenja.

Njegove naloge so zlasti:

(a) posvetovanje s partnerji v skladu s členom 12;

(b) predložitev predlogov Komisiji za večletne in letne programe iz členov 19 in 21;

(c) po potrebi organizacija in oglaševanje javnih razpisov in pozivov k oddaji predlogov;

(d) organizacija postopkov izbire projektov za sofinanciranje v okviru Sklada v skladu z merili iz člena 15(5);

(e) prejemanje plačil, ki jih izvrši Komisija, in plačevanje končnim upravičencem;

(f) zagotavljanje skladnosti in dopolnjevanja med sofinanciranjem v okviru Sklada ter sofinanciranjem s strani drugih ustreznih finančnih instrumentov države članice in Skupnosti;

(g) spremljanje dobave sofinanciranih proizvodov in storitev ter spremljanje, da so izdatki, ki so jih navedli izvajalci, dejansko nastali in da so v skladu s pravili Skupnosti in nacionalnimi pravili;

(h) zagotavljanje sistema za zapis in shranjevanje računovodskih podatkov za vsak ukrep v okviru letnih programov v računalniški obliki ter zbiranje podatkov o izvajanju, ki so potrebni za finančno poslovodenje, spremljanje, nadzor in vrednotenje;

(i) zagotavljanje, da končni upravičenci in druga telesa, ki so udeležena v izvajanju ukrepov, sofinanciranih v okviru Sklada, vodijo ločeno računovodstvo ali ustrezno računovodsko kodo za vse poslovne dogodke v zvezi z ukrepom, ne glede na nacionalna računovodska pravila;

(j) zagotavljanje, da se vrednotenja Sklada iz člena 49 izvedejo v rokih iz člena 50(2) in da dosegajo standarde kakovosti, dogovorjene med Komisijo in državo članico;

(k) vzpostavitev postopkov za zagotovitev, da se vsi dokumenti glede izdatkov in revizij, ki so potrebni za zagotovitev ustrezne revizijske sledi, hranijo v skladu z zahtevami iz člena 43;

▼B

(l) zagotavljanje, da revizijski organ za namene izvajanja revizij, opredeljenih v členu 30(1), prejme vse potrebne podatke o uporabljenih postopkih upravljanja ter projektih, ki jih sofinancira Sklad;

(m) zagotavljanje, da organ za potrjevanje prejme vse potrebne podatke o postopkih in preverjanjih, ki se izvajajo v zvezi z izdatki, za namene izdaje potrdil;

(n) oblikovanje poročil o napredku in končnih poročil, ki se posredujejo Komisiji in zadevajo izvajanje letnih programov, izjave o izdatkih, ki jih potrdi organ za potrjevanje, ter zahtevke za plačila ali, kjer je primerno, izjave o povračilu;

(o) izvedba dejavnosti obveščanja in svetovanja ter širjenje rezultatov glede ukrepov, ki jih podpira Sklad;

(p) sodelovanje s Komisijo in odgovornimi organi v drugih državah članicah;

(q) preverjanje izvajanja smernic iz člena 33(6) s strani končnih upravičencev.

2. Dejavnosti upravljanja odgovornega organa za projekte, ki se izvajajo v državah članicah, se lahko financirajo v okviru ureditev tehnične pomoči iz člena 16.

Člen 28

Prenos nalog s strani odgovornega organa

1. Če so vse ali nekatere naloge odgovornega organa prenesene na pooblaščeni organ, odgovorni organ opredeli obseg prenesenih nalog in določi podrobne postopke za izvajanje prenesenih nalog, ki so v skladu s pogoji iz člena 26.

2. Ti postopki vključujejo redno poročanje odgovornemu organu glede uspešnega izvajanja prenesenih nalog in opis uporabljenih sredstev.

Člen 29

Organ za potrjevanje

1. Organ za potrjevanje:

(a) potrdi, da:

(i) je izjava o izdatkih točna, izhaja iz zanesljivega računovodskega sistema in temelji na preverljivih spremnih dokumentih;

(ii) so prijavljeni izdatki v skladu z veljavnimi pravili Skupnosti in nacionalnimi pravili ter so nastali zaradi ukrepov, ki so bili izbrani v skladu z merili, ki veljajo za program, ter v skladu s pravili Skupnosti in nacionalnimi pravili;

(b) za namen izdajanja potrdil zagotovi, da je od odgovornega organa prejel dovolj podatkov o izvedenih postopkih in preverjanjih v zvezi z izdatki, ki jih vsebujejo izjave o izdatkih;

▼B

(c) za namen izdajanja potrdil upošteva rezultate vseh revizij, ki jih je izvedel revizijski organ oziroma so bile izvedene v okviru njegove pristojnosti;

(d) hrani računovodske evidence izdatkov, predložene Komisiji, v računalniški obliki;

(e) po potrebi skupaj z obrestmi preveri povračilo vseh izplačanih zneskov Skupnosti, za katere je bilo ugotovljeno, da so bili neupravičeno izplačani kot posledica ugotovljenih nepravilnosti;

(f) ohranja evidence o izterljivih zneskih in o vračanju zneskov v splošni proračun Evropske unije, če je mogoče z odbitkom od naslednje izjave o izdatkih.

2. Dejavnosti organa za potrjevanje, ki se nanašajo na projekte, ki se izvajajo v državah članicah, se lahko financirajo v okviru ureditev tehnične pomoči iz člena 17, če se spoštujejo posebne pravice tega organa, navedene v členu 25.

Člen 30

Revizijski organ

1. Revizijski organ:

(a) zagotavlja, da se revizije izvajajo tako, da se preveri učinkovito delovanje sistema upravljanja in nadzora;

(b) zagotavlja, da se revizije ukrepov izvajajo na podlagi ustreznega vzorca, da se preveri prijavljen izdatek; vzorec predstavlja najmanj 10 % skupnih upravičenih izdatkov za vsak letni program;

(c) Komisiji v šestih mesecih od potrditve večletnega programa posreduje revizijsko strategijo, ki zajema telesa, ki bodo izvajala revizijo iz točk (a) in (b), ki zagotavlja, da se revidirajo glavni upravičenci sofinanciranja iz Sklada in se revizije enakomerno porazdelijo čez celotno programsko obdobje.

2. Če je imenovani revizijski organ v skladu s to odločbo tudi imenovani revizijski organ v skladu z odločbami št. 573/2007/ES, št. 574/2007/ES in št. …/2007/ES ali če se uporabljajo skupni sistemi za dva ali več od teh skladov, se lahko v skladu z odstavkom 1(c) predloži enotna združena revizijska strategija.

3. Revizijski organ za vsak letni program pripravi osnutek poročila, ki zajema:

(a) letno revizijsko poročilo, ki vsebuje ugotovitve revizij, izvedenih v skladu z revizijsko strategijo glede na letni program, in ki poroča o ugotovljenih pomanjkljivostih v sistemih upravljanja in nadzora programa;

(b) mnenje na podlagi nadzora in revizij, izvedenih v pristojnosti revizijskega organa, da se ugotovi, ali delovanje sistema upravljanja in nadzora ustrezno zagotavlja, da so izjave o izdatkih, predložene Komisiji, pravilne in da so poslovni dogodki, povezani z njimi, zakoniti in pravilni;

▼B

(c) izjavo, ki ocenjuje veljavnost zahtevka za plačilo ali izjavo o povračilu končne razlike ter zakonitost in pravilnost zadevnih izdatkov.

4. Revizijski organ zagotovi, da revizija upošteva mednarodne revizijske standarde.

5. Revizija v zvezi s projekti, ki se izvajajo v državah članicah, se lahko financira v okviru ureditev tehnične pomoči iz člena 17, če se spoštujejo posebne pravice revizijskega organa iz člena 24.

POGLAVJE VI

ODGOVORNOSTI IN NADZOR

Člen 31

Odgovornosti držav članic

1. Države članice so odgovorne za zagotavljanje dobrega finančnega poslovodenja večletnih in letnih programov ter zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih poslovnih dogodkov.

2. Države članice zagotavljajo, da odgovorni organi in vsi pooblaščeni organi, organi za potrjevanje, revizijski organi in vsa druga zadevna telesa dobijo ustrezne smernice o vzpostavitvi sistemov upravljanja in nadzora iz členov 24 do 30, da se zagotovi učinkovita in pravilna uporaba sredstev Skupnosti.

3. Države članice preprečijo, zaznajo in odpravijo nepravilnosti. O nepravilnostih obveščajo Komisijo, prav tako pa jo obveščajo o napredku pri upravnih in sodnih postopkih.

Če zneskov, ki so bili končnim upravičencem izplačani neupravičeno, ni mogoče izterjati, je zadevna država članica odgovorna za povračilo izgubljenega zneska v splošni proračun Evropske unije, če se ugotovi, da je do izgube prišlo zaradi njene napake ali malomarnosti.

4. Za finančni nadzor ukrepov so v prvi vrsti odgovorne države članice, ki zagotovijo, da se sistemi upravljanja in nadzora ter revizije izvajajo na takšen način, da se zagotovi pravilna in učinkovita uporaba sredstev Skupnosti. Države članice predložijo Komisiji opis teh sistemov.

5. Podrobna pravila za izvajanje odstavkov 1 do 4 se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 32

Sistemi upravljanja in nadzora

1. Pred odobritvijo večletnega programa s strani Komisije države članice v skladu s postopkom iz člena 52(2) zagotovijo, da so sistemi upravljanja in nadzora vzpostavljeni v skladu s členi 24 do 30. Odgovorne so za učinkovito delovanje sistemov v celotnem programskem obdobju.

▼B

2. Države članice skupaj s svojim osnutkom večletnega programa Komisiji predložijo opis organizacije in postopkov odgovornih organov, pooblaščenih organov in organov za potrjevanje ter sistemov za notranjo revizijo v navedenih organih in telesih revizijskega organa in katerega koli organa, ki izvaja revizije.

3. Komisija pregleda uporabo te določbe v okviru priprave poročila za obdobje 2008-2010 iz člena 50(3).

Člen 33

Odgovornosti Komisije

1. Komisija se v skladu s postopkom iz člena 31 prepriča, da so države članice vzpostavile sisteme upravljanja in nadzora, ki so skladni s členi 24 do 30, ter se na podlagi letnih revizijskih poročil in lastnih revizij prepriča, da sistemi v programskem obdobju učinkovito delujejo.

2. Brez poseganja v revizije, ki so jih opravile države članice, lahko uradniki Komisije ali pooblaščeni predstavniki Komisije opravljajo preglede na kraju samem, da preverijo učinkovitost delovanja sistemov upravljanja in nadzora, kar lahko vključuje revizije ukrepov, vključenih v večletne programe, z vnaprejšnjim obvestilom vsaj tri delovne dni pred opravo revizijo. Uradniki ali pooblaščeni predstavniki zadevne države članice lahko sodelujejo pri takšnih revizijah.

3. Komisija od države članice lahko zahteva, da izvede preglede na kraju samem, da se preveri pravilno delovanje sistemov ali pravilnost enega ali več poslovnih dogodkov. Uradniki Komisije ali pooblaščeni predstavniki Komisije lahko sodelujejo pri takšnih pregledih.

4. Komisija v sodelovanju z državami članicami za ukrepe, ki jih podpira Sklad, zagotovi ustrezne podatke, obveščanje javnosti in nadaljnje ukrepe.

5. Komisija v sodelovanju z državami članicami zagotovi, da so ukrepi skladni in se dopolnjujejo z ostalimi ustreznimi politikami, instrumenti in pobudami Skupnosti.

6. Komisija določi smernice za zagotovitev prepoznavnosti financiranja, zagotovljenega na podlagi te odločbe.

Člen 34

Sodelovanje z revizijskimi organi držav članic

1. Komisija sodeluje z revizijskimi organi zaradi uskladitve revizijskih načrtov in metod ter zagotovi takojšno izmenjavo izsledkov revizij sistemov upravljanja in nadzora, da se v kar največji meri izkoristijo nadzorna sredstva in da se izogne neupravičenemu podvajanju dela.

▼B

Komisija najpozneje v treh mesecih od njenega prejema sporoči svoje pripombe glede revizijske strategije, predložene v skladu s členom 30.

2. Komisija pri določanju lastne revizijske strategije opredeli, katere letne programe na podlagi svojega obstoječega poznavanja sistemov upravljanja in nadzora ocenjuje kot zadovoljive.

Za navedene programe lahko Komisija sklene, da se je možno zanašati predvsem na revizijske dokaze, ki so jih priskrbele države članice, in da bo preglede na kraju samem izvajala samo, če obstajajo dokazi, iz katerih bi bilo mogoče sklepati na pomanjkljivosti sistemov.

POGLAVJE VII

FINANČNO POSLOVODENJE

Člen 35

Upravičenost – izjave o izdatkih

1. Vse izjave o izdatkih vključujejo znesek izdatkov, ki nastanejo končnim upravičencem pri izvajanju ukrepov, in ustrezni prispevek iz javnih ali zasebnih sredstev.

2. Izdatki ustrezajo plačilom, ki so jih izvršili končni upravičenci. Plačila se dokazujejo s prejetimi računi ali računovodskimi listinami enakovredne dokazne vrednosti.

3. Izdatki se lahko štejejo za upravičene do podpore Sklada samo, če se dejansko ne izplačajo pred 1. januarjem tistega leta, ki je navedeno v odločbi o financiranju, s katero se odobri letni program iz tretjega pododstavka člena 21(5). Ni treba, da so sofinancirani ukrepi zaključeni pred dnem začetka upravičenosti.

4. Pravila, ki urejajo upravičenost izdatkov v okviru izvedenih ukrepov, ki se izvajajo s sofinanciranjem Sklada v državah članicah v skladu s členom 3, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 52(2).

Člen 36

Celovitost plačil končnim upravičencem

Države članice se prepričajo, da odgovorni organ zagotovi, da končni upravičenci kar se da hitro prejmejo celoten znesek prispevka iz javnih sredstev. Nobena sredstva ne smejo biti odšteta ali zadržana, prav tako ne sme biti obračunana nobena dodatna posebna dajatev ali druga dajatev z enakim učinkom, ki bi znižala zneske za končne upravičence, pod pogojem, da končni upravičenci izpolnjujejo vse zahteve v zvezi z upravičenostjo ukrepov in izdatkov.

Člen 37

Uporaba eura

1. Zneski, določeni v osnutku večletnih in letnih programov držav članic iz členov 19 in 21, potrjene izjave o izdatkih, zahtevki za plačila

▼B

iz člena 27(1)(n), izdatki, navedeni v poročilu o napredku o izvajanju letnega programa iz člena 39(4), in končno poročilo o izvajanju letnega programa iz člena 51 so izraženi v eurih.

2. V eurih so izražene in izvršene odločbe Komisije o financiranju iz tretjega pododstavka člena 21(5), s katerimi se odobrijo letni programi držav članic, obveznosti Komisije in plačila Komisije.

3. Države članice, ki na dan zahtevka za plačilo niso sprejele eura kot svoje valute, zneske izdatkov, ki so nastali v nacionalni valuti, preračunajo v eure. Ta znesek se v eure preračuna z uporabo mesečnega računovodskega menjalnega tečaja Komisije v mesecu, v katerem so bili izdatki zabeleženi v računovodskih izkazih odgovornega organa zadevnega programa. Ta menjalni tečaj Komisija vsak mesec objavi v elektronski obliki.

4. Ko euro postane valuta države članice, se postopek preračunavanja iz odstavka 3 še naprej uporablja za vse izdatke, ki jih je organ za potrjevanje zabeležil v računovodske izkaze pred dnem, ko v veljavo stopi nepreklicno določeno menjalno razmerje med nacionalno valuto in eurom.

Člen 38

Obveznosti

Proračunske obveznosti Skupnosti se izvršijo letno na podlagi odločbe Komisije o financiranju, s katero odobri letni program iz tretjega pododstavka člena 21(5).

Člen 39

Plačila – predfinanciranje

1. Plačila prispevkov s strani Komisije iz Sklada se izvršijo v skladu s proračunskimi obveznostmi.

2. Plačila se izvajajo v obliki predfinanciranja in plačila razlike. Izplačujejo se odgovornemu organu, ki ga določi država članica.

3. Prvo plačilo iz naslova predfinanciranja, ki predstavlja 50 % zneska, dodeljenega v odločbi Komisije o financiranju, s katero odobri letni program, se izplača državi članici v 60 dneh po sprejetju navedene odločbe.

4. Drugo plačilo iz naslova predfinanciranja se izplača najpozneje v treh mesecih po tem, ko je Komisija v dveh mesecih po uradni predložitvi zahtevka za plačilo s strani države članice odobrila poročilo o napredku pri izvajanju letnega programa in potrjeno izjavo o izdatkih, pripravljeno v skladu s členoma 29(1)(a) in 35, ki zadevata vsaj 60 % prvega plačila.

▼B

Znesek drugega plačila iz naslova predfinanciranja s strani Komisije ne presega 50 % celotnega zneska, ki ga zajema odločba o financiranju, s katero se odobri letni program, in na vsak način v primeru, ko država članica na nacionalni ravni dodeli znesek, manjši od tistega, ki je bil naveden v odločbi o financiranju, s katero se odobri letni program, razliko zneska sredstev Skupnosti, ki ga je država članica dejansko namenila za izbrane projekte v okviru letnega programa, minus prvo plačilo iz naslova predfinanciranja.

5. Vse obresti, ki izhajajo iz predfinanciranja, se knjižijo na zadevni letni program kot vir države članice v obliki nacionalnega javnega prispevka in se Komisiji prijavijo, ko se v povezavi s končnim poročilom o izvajanju zadevnega letnega programa pripravi izjava o izdatkih.

6. Zneski, izplačani v okviru predfinanciranja, se obračunajo v računovodski evidenci ob zaključku letnega programa.

Člen 40

Plačilo razlike

1. Komisija plača razliko pod pogojem, da je prejela spodaj navedene dokumente najpozneje v devetih mesecih od končnega datuma za upravičenost izdatkov, opredeljenega v odločbi o financiranju, s katero se odobri letni program:

(a) potrjeno izjavo o izdatkih, sestavljeno v skladu s členoma 29(1)(a) in 35, ter zahtevek za plačilo razlike ali izjavo o povračilu;

(b) končno poročilo o izvajanju letnega programa, kakor je določeno v členu 51;

(c) letno revizijsko poročilo, mnenje in izjavo, ki so predvideni v členu 30(3).

Plačilo razlike je odvisno od odobritve končnega poročila o izvajanju letnega programa in izjave o oceni veljavnosti zahtevka za plačilo razlike.

2. Če odgovorni organ ne uspe zagotoviti dokumentov v sprejemljivi obliki in v roku iz odstavka 1, Komisija sprosti vse dele prevzetih obveznosti iz ustreznega letnega programa, ki niso bili uporabljeni za plačilo predfinanciranja.

3. Avtomatični postopek preklica, opredeljen v odstavku 2, se začasno ustavi za tiste zneske zadevnih projektov, v zvezi s katerimi v trenutku predložitve dokumentov, opredeljenih v odstavku 1, na ravni države članice potekajo sodni postopki ali upravne pritožbe z odložilnim učinkom. Država članica v predloženem končnem poročilu poda podrobne podatke o takšnih projektih in pošilja poročila o napredku v zvezi s temi projekti vsakih šest mesecev. V treh mesecih po zaključku sodnih postopkov ali postopkov upravnih pritožb država članica predloži zahtevane dokumente iz odstavka 1 za zadevne projekte.

▼B

4. Obdobje devetih mesecev iz odstavka 1 preneha teči, če Komisija sprejme odločbo o začasni ustavitvi plačil sofinanciranja za ustrezni letni program v skladu s členom 42. Obdobje začne teči znova od dne, ko je država članica uradno obveščena o odločbi Komisije iz člena 40(3).

5. Brez poseganja v člen 41 Komisija v šestih mesecih od prejema dokumentov iz odstavka 1 tega člena obvesti državo članico o znesku izdatkov, ki se s strani Komisije prizna kot upravičen v breme Sklada, in o vseh finančnih popravkih, ki izhajajo iz razlike med prijavljenimi in priznanimi izdatki. Država članica ima za predložitev pripomb na voljo tri mesece.

6. V treh mesecih od prejema pripomb države članice se Komisija odloči o znesku izdatkov, ki se priznajo kot upravičeni v breme Sklada, in izterja razliko, ki izhaja iz razlike med končnimi priznanimi izdatki in vsotami, ki so že bile izplačane tej državi članici.

7. Glede na razpoložljiva sredstva Komisija plača razliko v največ 60 dneh od datuma, na katerega sprejme dokumente iz odstavka 1. Razlika proračunskih obveznosti se sprosti v šestih mesecih po plačilu.

Člen 41

Zadržanje plačil

1. Plačilo odredbodajalec na podlagi prenosa v smislu Finančne uredbe zadrži za največ šest mesecev, če:

(a) v poročilu nacionalnega revizijskega organa ali revizijskega organa Skupnosti obstajajo dokazi o znatnih pomanjkljivostih pri delovanju sistemov upravljanja in nadzora;

(b) mora ta odredbodajalec izvesti dodatna preverjanja po tem, ko se je seznanil s podatki, ki so ga opozorili, da so izdatki v potrjeni izjavi o izdatkih povezani z resno nepravilnostjo, ki ni bila odpravljena.

2. Državo članico in pristojni organ se takoj obvesti o razlogih za zadržanje plačila. Plačilo se zadrži, dokler država članica ne sprejme potrebnih ukrepov.

Člen 42

Začasna ustavitev plačil

1. Celotno predfinanciranje in plačila razlike ali samo del le-teh lahko Komisija začasno ustavi, kadar:

(a) obstaja resna pomanjkljivost v sistemu upravljanja in nadzora programa, ki vpliva na zanesljivost postopka izdajanja potrdil za plačila, za katerega še niso bili sprejeti korektivni ukrepi; ali

(b) je izdatek iz potrjene izjave o izdatkih povezan z resno nepravilnostjo, ki ni bila odpravljena; ali

▼B

(c) država članica ne izpolnjuje svojih obveznosti iz členov 31 in 32.

2. Komisija se lahko odloči za začasno ustavitev predfinanciranja in plačil razlike, potem ko je državi članici ponudila možnost predložitve pripomb v roku treh mesecev.

3. Komisija prekliče začasno ustavitev predfinanciranja in plačil razlike, ko presodi, da je država članica sprejela ustrezne ukrepe, ki dovoljujejo preklic ustavitve plačil.

4. Če država članica ne sprejme potrebnih ukrepov, se lahko Komisija v skladu s členom 46 odloči za razveljavitev celotnega ali dela prispevka Skupnosti k letnemu programu.

Člen 43

Hramba dokumentov

Brez poseganja v pravila, ki urejajo državno pomoč po členu 87 Pogodbe, odgovorni organ zagotovi, da so vsa dokazila glede izdatkov in revizij zadevnih programov dostopna Komisiji in Računskemu sodišču, in sicer v obdobju petih let po zaključku programov v skladu s členom 40(1).

To obdobje se prekine bodisi v primeru sodnega postopka bodisi na ustrezno utemeljeno zahtevo Komisije.

Dokumenti se hranijo bodisi v obliki izvirnikov bodisi v obliki overjene različice, in sicer na splošno sprejetih nosilcih podatkov.

POGLAVJE VIII

FINANČNI POPRAVKI

Člen 44

Finančni popravki s strani držav članic

1. Države članice so tiste, ki so v prvi vrsti odgovorne za preiskovanje nepravilnosti na podlagi dokazov o večji spremembi, ki vpliva na naravo ali okoliščine izvajanja ali nadzora programov in povzroči izvajanje potrebnih finančnih popravkov.

2. Države članice izvedejo potrebne finančne popravke v povezavi s posameznimi ali sistemskimi nepravilnostmi, ki so odkrite v delovanju ukrepov ali letnih programov.

Popravki države članice obsegajo preklic in, če je to ustrezno, vrnitev dela ali celote prispevka Skupnosti. Če se znesek ne povrne v roku, ki ga določi zadevna država članica, se zamudne obresti obračunajo po stopnji, ki jo določa člen 47(2). Države članice upoštevajo naravo in resnost nepravilnosti ter finančno izgubo Sklada.

3. V primeru sistemskih nepravilnosti zadevna država članica razširi svoje preiskave na vse ukrepe, ki bi lahko bili prizadeti.

▼B

4. Države članice v končno poročilo o izvajanju letnega programa iz člena 51 vključijo seznam postopkov preklica, ki so jih sprožile za zadevni letni program.

Člen 45

Revizija računovodske evidence in finančni popravki s strani Komisije

1. Brez poseganja v pristojnost Računskega sodišča ali v preglede, ki jih opravijo države članice skladno z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi, lahko uradniki ali pooblaščeni predstavniki Komisije opravijo preglede na kraju samem, vključno s pregledi vzorcev glede ukrepov, financiranih iz Sklada, ter sistemov upravljanja in nadzora, ki jih najavijo najmanj tri delovne dni pred pregledom. Komisija obvesti zadevno državo članico z namenom, da dobi vso potrebno pomoč. Uradniki ali pooblaščeni predstavniki zadevne države članice lahko sodelujejo pri takšnih pregledih.

Komisija lahko od zadevne države članice zahteva, da opravi pregled na kraju samem, da bi preverila pravilnost enega ali več poslovnih dogodkov. Uradniki ali pooblaščeni predstavniki Komisije lahko sodelujejo pri takšnih pregledih.

2. Če po zaključku potrebnih preverjanj Komisija ugotovi, da država članica ne ravna v skladu s svojimi obveznostmi iz člena 31, v skladu s členom 42 začasno ustavi predfinanciranje ali plačilo razlike.

Člen 46

Merila za popravke

1. Komisija lahko izvede finančne popravke, in sicer tako, da prekliče celoten prispevek ali del prispevka Skupnosti letnemu programu, če po ustrezni preučitvi ugotovi, da:

(a) obstaja resna pomanjkljivost v sistemu upravljanja in nadzora programa, kar ogroža prispevek Skupnosti, ki je programu že bil izplačan;

(b) je izdatek v potrjeni izjavi o izdatkih nepravilen in ga država članica ni popravila pred začetkom postopka finančnih popravkov iz tega odstavka;

(c) država članica ni izpolnjevala svojih obveznosti iz člena 31 pred začetkom postopka popravkov iz tega odstavka.

Komisija sprejme odločitev ob upoštevanju vseh pripomb države članice.

2. Komisija svoje finančne popravke utemelji na posameznih primerih ugotovljene nepravilnosti, pri čemer upošteva sistemsko naravo nepravilnosti, da ugotovi, ali je treba uporabiti pavšalen ali ekstrapolacijski popravek. Če je nepravilnost povezana z izjavo o izdatkih, za

▼B

katero je revizijski organ izdal zadostno zagotovilo v skladu s členom 30(3)(b), se domneva, da gre za sistemsko napako, kar vodi v uporabo pavšalnega ali ekstrapolacijskega popravka, razen če država članica v treh mesecih predloži dokaze, ki zavrnejo to domnevo.

3. Komisija pri odločanju o višini popravka upošteva resnost nepravilnosti ter obseg in finančne posledice ugotovljenih pomanjkljivosti v zadevnem letnem programu.

4. Če Komisija svoje stališče utemeljuje na podlagi dejstev, ki so jih ugotovili drugi revizorji zunaj njenih služb, izpelje lastne zaključke glede finančnih posledic po pregledu ukrepov, ki jih je sprejela zadevna država članica v skladu s členom 32, poročil o ugotovljenih nepravilnostih in vseh odgovorov države članice.

Člen 47

Vračilo

1. Vsako vračilo, ki ga je treba izplačati v splošni proračun Evropske unije, se opravi pred rokom, navedenim v nalogu za izterjavo, pripravljenem v skladu s členom 72 Finančne uredbe. Ta rok poteče zadnji dan drugega meseca po izdaji naloga.

2. Iz vsake zamude pri vračilu izhajajo zamudne obresti, ki se obračunavajo od datuma zapadlosti plačila do datuma dejanskega plačila. Obrestna mera je mera, ki jo uporablja Evropska centralna banka pri svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, veljavna na prvi koledarski dan meseca datuma zapadlosti ter povečana za tri in pol odstotne točke.

Člen 48

Obveznosti držav članic

Finančni popravki Komisije ne vplivajo na obveznosti države članice, da v skladu s členom 44 nadaljujejo z izterjavami.

POGLAVJE IX

SPREMLJANJE, VREDNOTENJE IN POROČILA

Člen 49

Spremljanje in vrednotenje

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami izvaja redno spremljanje Sklada.

2. Komisija v partnerstvu z državami članicami v okviru priprave poročil iz člena 50(3) Sklad ovrednoti, s čimer oceni ustreznost, učinkovitost in vpliv ukrepov glede na splošni cilj iz člena 2.

▼B

3. Komisija upošteva tudi dopolnjevanje med ukrepi, ki se izvajajo v okviru Sklada in tistimi, ki potekajo v okviru drugih ustreznih politik, instrumentov in pobud Skupnosti.

Člen 50

Obveznosti poročanja

1. V vsaki državi članici odgovorni organ sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev spremljanja in vrednotenja projekta.

V ta namen vključujejo sporazumi in pogodbe, ki jih sklepa z organizacijami, odgovornimi za izvajanje ukrepov, klavzule, ki določajo obveznost, da se predložijo redna in podrobna poročila o napredku pri izvajanju in izpolnitvi določenih ciljev, ki služijo kot podlaga poročilom o napredku in končnim poročilom o izvajanju letnega programa.

2. Države članice Komisiji predložijo:

(a) do 30. junija 2010 poročilo o vrednotenju izvajanja dejavnosti, ki jih je sofinanciral Sklad;

(b) do 30. junija 2012 za obdobje 2008–2010 in 30. junija 2015 za obdobje 2011–2013 poročilo o vrednotenju rezultatov in vplivu ukrepov, ki jih je sofinanciral Sklad.

3. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži:

(a) do 30. junija 2010 poročilo o uporabi meril iz člena 15 za letno razdelitev sredstev državam članicam, skupaj s predlogi za spremembe, če meni, da so potrebne;

(b) do 31. decembra 2010 vmesno poročilo o doseženih rezultatih ter kakovostnih in količinskih vidikih izvajanja Sklada, skupaj s predlogom o razvoju Sklada v prihodnosti;

(c) do 31. decembra 2012 za obdobje 2008–2010 in do 31. decembra 2015 za obdobje 2011–2013 poročilo o naknadnem vrednotenju.

Člen 51

Končno poročilo o izvajanju letnega programa

1. Končno poročilo o izvajanju letnega programa vsebuje naslednje podatke, da se omogoči jasna slika izvajanja programa:

(a) finančno in operativno izvajanje letnega programa;

(b) napredek pri izvajanju večletnega programa in njegovih prednostnih nalog glede na njegove posebne in preverljive cilje, s količinsko opredelitvijo kazalcev, kjer in kadar je to mogoče;

▼B

(c) ukrepi, ki jih je sprejel odgovorni organ za zagotovitev kakovosti in učinkovitosti izvajanja, zlasti:

(i) ukrepe spremljanja in vrednotenja, vključno z ureditvijo zbiranja podatkov;

(ii) povzetek vseh večjih težav, ki se pojavijo pri izvajanju operativnega programa in vseh sprejetih ukrepov;

(iii) uporabo tehnične pomoči;

(d) ukrepe, sprejete za zagotavljanje podatkov in objavo letnih in večletnih programov.

2. Poročilo se šteje za sprejemljivo, če vsebuje vse podatke iz odstavka 1. Komisija v dveh mesecih po prejemu vseh podatkov iz odstavka 1 sprejme odločitev o vsebini poročila, ki ga predloži odgovorni organ. O tem se obvesti države članice. Če se Komisija v tem roku ne odzove, se šteje, da je poročilo sprejeto.

POGLAVJE X

KONČNE DOLOČBE

Člen 52

Odbor

1. Komisiji pomaga skupni odbor „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“, ustanovljen z Odločbo št. 574/2007/ES.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in (5)(b) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Roki iz člena 5a(3)(c), (4)(b) in (4)(e) Sklepa 1999/468/ES so šest tednov.

Člen 53

Pregled

Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije do 30. junija 2013 pregledata to odločbo.

Člen 54

Začetek veljavnosti in uporabe

Ta odločba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼B

Ta odločba se uporablja od 1. januarja 2008, z izjemo členov 14, 18, 19, 21, 22, 25, 31(2), 31(5), 32, 35(4) in 52, ki se uporabljajo od 7. junija 2007.

Člen 56

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.